

stemmer med den til Hørløvsforslaget stillede Inddring.

86) En nødvendig Overgangsbestemmelse, der ikke trenger til nærmere Forklaring.

87) En saadan Bestemmelse maa vistnok anses for uundgaaelig paa Grund af den Betydning, der med Nødvendighed finder Sted in mellem Bestemmelserne i tvende Love om to Sider af den samme Sag.

Udvalgets Mindretal (Dinesen, Gad, Ravn, Scavenius, Lermansen, Thomsen og Evermoes) er enigt med Flertallet i, at Rigets Forsvar med Nødvendighed kræver en kraftig og tidsvarende Udvikling af vort Søværn, men netop af den Grund kan det paa ingen Maade tiltræde de af Flertallet anbefalede Inddringsforslag, hvoraf flere af de mest indgribende formænlige gaa ganske i modsat Retning. Derimod kan Mindretallet i det Hele slutte sig til det af Regjeringen fremlagte Lovforslag, som uden at forlade det ved Loven af 24de April 1868 givne Grundlag har søgt at rette de Mangler, der ligger ved denne Lov. Som saadanne kunne navnlig fremhæves, at Uddannelsen af Sædsskullemandskabet og da særlig af Sædsskulleunderofficererne ikke er tilstrækkelig, og at Antallet af faste Befalingsmænd, navnlig for Officerernes og Artilleriunderofficerernes Bedkommende, ligesom ogsaa Antallet af det faste Maskinpersonale, er for ringe. Med Hensyn til det første af de her berørte Punkter favnes saaledes i den nu gjældende Lov om Søværnets Ordning Bestemmelser om, naar en Gjenindkaldelse af Sædsskullemandskabet skal ske, og dette har bevirket, at der aldrig har fundet nogen Gjenindkaldelse af dette Mandskab Sted. Men Mindretallet maa være enigt med Regjeringen i, at, naar den første Uddannelse er saa kort, som det er Tilfældet nu, og som det efter Lovforslaget vil vedblive at være for det langt overveiede Antal af Sædsskullemandskabet, er Gjenindkaldelse nødvendig, for at man kan være nogenlunde sikker paa, at det Lerte ikke er glemt, naar det skal benyttes. At erstatte en saadan Gjenindkaldelse ved en betydelig forøget Indkaldelse, saa at den hele Flaade kunde for Sædsskullemandskabets Bedkommende bemandedes med et Par Mårganges Mandskab, kan Mindretallet paa ingen Maade erkjende for hensigtsmæssigt, da dette dels vilde medføre større Beføstning og tilige forårsage en uønskelig Formindskelse af det Mandskab, som kan indkalbes til Fodfolket. Mindretallet har imidlertid den Anskuelse, at Mandskabet under almindelige Omstændigheder kun bør gjenindkalbes en Gang, men det antager ogsaa i saa Henseende at være i Overensstemmelse med Lovforslaget, da det føler sig forvisset om, at den i Forslagets § 7 forlangte Bemyndigelse til at kunne indkalde 2det Mårganges Sædsskullemandskab, hvilken Indkaldelse vilde gribe meget forstyrrende ind i den sædvanlige Orden for Døvelserne,

kun vil blive benyttet under meget overordentlige Forhold. Men bortset fra saadanne Tilfælde bestemmer Lovforslaget kun en Gjenindkaldelse, nemlig for Mandskab af 3die Mårgang, og hvad Varigheden af denne Gjenindkaldelse angaar, nemlig 30 Dage, maa Mindretallet erkjende, at den paa ingen Maade kan være kortere, naar den skal kunne anses som fyldestgørende.

At den for Reserveoverkonstablerne foreslaaede Uddannelsesetid er forøget ikke ubetydeligt i det nærværende Lovforslag, maa Mindretallet fuldstændig billige.

Svab Forøgelsen af Flaadens faste Befalingsmænd og Maskinpersonale, hvis Anvendelse i Tilfælde af Krigsberedskab er angiven i de Lovforslagets ledsagende Bilag, angaar, da maa Mindretallet erkjende, at denne Forøgelse er nødvendig i den foreslaaede Udstrækning, naar det skal kunne ventes, at Flaaden ved en Krigs Udbrud skal have den fornødne Kampdygtighed.

Det har ogsaa været anset som en Mangel ved den nu gjældende Lov om Søværnets Ordning, at den aldeles ikke indeholder nogen Bestemmelse om Flaadens Størrelse. I Erkjendelse heraf er en saadan Bestemmelse bleven optagen i de forskjellige Lovforslag om Søværnets Ordning, som i de senere Aar have været fremlagte af Regjeringen; men da det under den nuværende hurtige Udvikling af alle Forhold, der vedrøre Krigsskibets Bygning og Uermering, neppe vilde være rigtigt ved Lov at foreslaa en egentlig bestemt Flaadeplan, har denne Bestemmelse, navnlig i det nu foreliggende og i det i forrige Samling indbragte Lovforslag, været fremsat i temmelig ubestemte Udtryk, idet der i disse Lovforslags § 2 kun er sagt herom, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Mindretallet, der forøvrigt ikke tror, at det under de nuværende Forhold vilde være rigtigt ved Lov at binde Flaadens Udvikling paa en bestemt Maade, end det vil ske ved den nævnte Paragraf, kan derfor ikke tillægge denne nogen meget stor Betydning. Da imidlertid den deri givne Bestemmelse, saaledes som den nærmere er forklaret i Bemærkningerne til det i forrige Samling indbragte Lovforslag om Søværnets Ordning, hvorefter der ved større Skibe skal forstås dels Panderskibe og dels upandsrede Fregatter eller store Korvetter, ogsaa efter Mindretallets Formening giver en passende Norm for den Styrke, hvortil det — for saa vidt ikke helt ny, uforudsete Omvæltninger. Skulde finde Sted paa Søkrigsmateriellets Omraade — vil være passende at bringe Flaaden, og da Hensigtsmæssigheden af i store Træk at have et Grundlag for Flaadens Udvikling, dog ikke kan bestrides, saa antager Mindretallet det for rigtigt at bibeholde Paragrafen om Flaadens Størrelse uforandret.

Nogle Medlemmer af Mindretallet anse det for en rigtig Tanke at oprette en teknisk Afdeling